

Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna dair 33 delil

Giriş

Önemli bir hatırlatma:

Bu yazı içe dönük bir yazıdır. Yani daha çok ahir zaman alametleri gibi konularda ön bilgiye sahip olanlara hitap etmektedir. Şayet mezkur konular hakkında temel bazı bilgilere sahip değil iseniz bu yazı size çok da fayda vermeyecektir. Bu nedenle bu satırları okumaya başlamadan önce ahir zaman hadiseleri ile ilgili ön bilgiye sahip olmak için [buradaki makaleyi](#) okumanızı bilhassa tavsiye ederiz.

Niçin böyle bir yazı

Bir ilahiyat Hocamıza soruyorlar:

“Bediüzzaman Said Nursi'nin Müceddit olduğu söyleniyor. Bu mümkün müdür? Onun Müceddit olma ihtimali var mıdır?” Hocamız kısa bir açıklamadan sonra şu ilginç tespiti yapıyor: “Said Nursi merhumun, hadislerde haber verilen “Ahir zamandaki Din tecdid edicisi, müceddit” olduğu kim(ler) tarafından ileri sürülüyorsa, esasen bu müddeanın delilini de onların getirmesi gerekir; doğrusu budur.”

Çok ilginç ve yerinde bir tespit bu...

Evet, bizler, yani nur talebeleri Bediüzzaman'ın “Ahir Zaman Müceddidi” olduğuna inanıyoruz. Elbette ki bu bir görüş, düşünce ve inançtır. Hiç kimseyi bu inancımıza ısrarla davet etmiyoruz. İsteyen istediği kişiye, alimine, hocasına, şeyhine; hatta parti liderine istediği makamları layık görebilir. Her görüşe saygı duyuyoruz. Bizim de bu görüş ve inancımıza saygı duyulmasını beklemek büyük bir istek olmasa gerek.

Peki bizler Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna inanıyoruz, Risale-i Nurun ve onun şahs-ı manevisinin de tecdid-i din vazifesi gördüğüne itikat ediyoruz da, delilimiz ne? Hangi delillere istinat ederek Said Nursi'nin Müceddit olduğuna kanaat getirdik? Veya Risale-i Nurun bir tecdid-i din vazifesi gördüğü sonucuna nasıl ulaştık?

Evet, Bediüzzaman'ın “Ahir Zaman Müceddidi” olduğuna delilimiz ne?

İşte bu kısa çalışmada bu ve benzeri suallere cevap aramaya çalışacağız. Bizi Bediüzzaman'ın “Müceddit ve mühim bir

İslam Mücahidi" olduğu inancına sevk eden delilleri sıralayacağız. Elbette ki bu deliller de başkaları tarafından kabul görmeyebilir. Çünkü imtihan sırrı var. İmtihan sırrı ise her bir meselenin perdeli olmasını gerektiriyor. Bu noktada kişi kendi inancı ile sorumludur. Bu nedenle bundan sonra ifade etmeye çalışacağımız konular doğrudan inanç ve görüş konulardır. Bu noktadaki temel husus ise, "Ben eğer Bediüzzaman'ın "Müceddit ve mühim bir İslam Mücahidi" olduğuna inanıyorsam, niçin ve hangi nedenlere bağlı olarak inanıyorum? İşte bu yazıda bu sorulara cevap aranacaktır.

Öyle ise bir an önce başlayalım:

Bediüzzaman'ın hayatına ait deliller

Birinci delil: Bediüzzaman'ın mücadelesi

Said Nursi'nin "**Ahir Zaman Müceddidi**" olduğuna en büyük delil onun mücadelesidir. On dört yaşında üç ay gibi kısa bir eğitimden sonra mücadele meydanına atılmış. Ömrünün sonuna kadar da devam etmiş bir mücadele bu. Daima zulmün, küfrün, dalaletin ve dinsizlik cereyanlarının karşısında olmuş; her zaman ve zeminde İman ve İslam hakikatlerini savunmaya devam etmiş. Her türlü zulüm karşısında dimdik durmuş ve asla boynunu eğmemiştir. Hayatının tüm dakikalarını İslam ve Kuran uğruna feda etmiştir. Bilhassa 1923 sonrası tek parti yönetimine karşı müspet hareket çizgisindeki mücadelesi destansı bir mücadeledir. 27 yıl boyunca akıl almaz bir direniş örneği sergilemiş, çok ağır işkence ve baskılar altında hakkı savunmaya devam etmiştir. Zaten bir ölçüde Bediüzzaman'a talebeleri tarafından "Ahir Zaman Müceddidi" sıfatının verilmesine en büyük sebeplerden birisi bu devirdeki sıra dışı ve destansı direnişidir. Bizlerde de "Ahir Zaman Müceddidi" fikrinin oluşmasındaki en önemli neden de yine bu devirdeki mücadelesi ve bu mücadeleden 1950 yılında başarıyla çıkmış olmasıdır. O devirde yaşananları tarih kitaplarından okuduğumuzda bunun ne kadar önemli olduğunu anlamak zor olmasa gerek. Ancak her şeye rağmen bu bizim düşünce ve görüşümüzdür. Elbette ki bu görüş kabul edilmeyebilir. Fakat bu görüşümüze karşı çıkanların bizlere bir alternatif de sunması gerekir. Zira yaşadığımız son bir buçuk asır içinde İslama hizmet açısından Bediüzzaman'dan daha ileri birisi de gözüküyor. Üstadın doğumu üzerinden yaklaşık 140 yılı aşkın bir süre geçmiş. İşte bu süre içinde, tarihi hadiselerle bakarak Bediüzzaman'dan daha ileri seviyede bir mücadele veren kim var? Bize bu noktada itiraz edeceklerin bu soruların cevabını net olarak vermeleri gerekir. Biz ise yok diyoruz. Şayet var diyen olur ise bizim önümüze bir seçenek koymak zorundalar ki, bizim de bir kıyas yapma imkanımız olsun. Evet, soru bu: Şu son yaşanan 140 yıllık süre içinde Üstattan daha ileri kim hizmet etmiş, kim zulme karşı bu kadar direnmiş, kim Tek Partinin top yekun hücumuna karşı dimdik ayakta kalıp Ezan'ı tekrar aslına çevirmiş?

İkinci delil: Bediüzzaman'ın kahramanlığı

Said Nursi'nin belki de en mühim hasletlerinden birisi kahramanlığıdır. Onda adeta Hz. Hamza'nın kahramanlığı ve Hz. Ali'nin cesareti ve fitri kara gözlülüğü vardır. Üstad gerçekten büyük bir İslam kahramanıdır. Şu aziz vatanı ve Müslüman yurdunu savunmada, İslam'ı müdafaa etmede hayatını hiçe saymış gözü pek, yiğit bir insandır. Karşılaştığı ilk zulüm hareketi olan **31 Mart** hadisesinde zalimin yüzüne karşı hakkı müdafaa etmiş; onların idam tehditlerine beş para ehemmiyet vermemiştir. Hatta, beratı sonrası o meşhur sözünüyle İstanbul sokaklarını dalgalandırmıştır: "Zalimler için yaşasın Cehennem." Birinci Dünya savaşında doğuda Rus ve Ermeni saldırısı esnasında, ehl-i küfür şu güzel vatanı istila etmeye başlayınca cepheye koşmuş, gönüllü alay kumandanı olarak vatan müdafaasında en ön cephede savaşmıştır. O hercü mercü içinde bir elinde mavzer tüfeği diğer elinde kalem ve defter, Molla Habibe yaz diyerek en mühim tefsirini yazmıştır. Bu bile tek başına emsalsiz bir olaydır. Bitlis müdafaasında bütün talebelerini şehit vermiş ve kendisi de Ruslara esir düşmüştür. Kosturma'da Rus kumandana karşı ayağa kalkmayarak onun gurur ve kibrini hiçe saymış ve hayatı pahasına da olsa İslam'ın ve Osmanlı'nın izzetini muhafaza etmiştir. Kurtuluş savaşında İstanbul'da İngilizlere karşı adeta tek başına mücadele ederek, İstanbul'un İslam beldesi olarak kalmasında en büyük katkıyı sağlamıştır. Ardından bu ülkeye Avrupa'nın bozuk medeniyetini yerleştirmeye çalışıp dinden uzak bir gençlik yetiştirmeye çalışan Tek Parti idaresine karşı öyle bir mücadele vermiş ki, yazdığı Risale-i Nurlarla onların bütün planlarını bozmuştur. Şimdi siz, İslam ve Kuran adına böylesine büyük bir mücadele ve kahramanlık örneği sergileyen bir Bediüzzaman'a Müceddit demezseniz de ne dersiniz?

Üçüncü delil: Bediüzzaman'ın İslami ahlak ve yaşayışı

Bediüzzaman'ın Müceddit olduğunun belki de en büyük delili onun İslam'ı yaşayıştaki takvası ve Kuran'a ve Sünnet-i Seniyeeye olan son derece titiz bağlılığıdır. Gençlik hissiyatının galeyanda olduğu yıllardan, ta ömrünün sonuna kadar hep istikamet üzere olmuş; İslam ahlak ve yaşayışını hep önde tutmuştur. Sünnet-i Seniyeeye uyma noktasında da bir o kadar titiz davranmış; İslamın mühim bir şiarı olan sarık ve cübbesini Tek Parti idaresinin ağır zulüm ve baskısı altında bir an dahi olsun çıkarmamıştır. Bunu bu gün söylemek belki çok kolay. Ancak, "Gazetelerde ima yolu ile bile olsa Allah demenin yasak" olduğu bir devirde bu İslami şearleri korumaya çalışmak, ancak büyük bir İslam mücahidine has bir durumdur.

Dördüncü delil: Bediüzzamanın ilmi konudaki derin vukufiyeti

Üstadın en mühim hasletlerinden birisi de ilmi konulardaki vukufiyeti ve derin bilgisidir. Üç ay gibi kısa bir zamanda seksen kitabı ezberlemek öyle sıradan bir hadise değildir. Öyle ki, hayatı boyunca imtihana tabi tutulduğu her münazaradan başarı ile çıkmıştır. Bediüzzaman'ın ilmi konulardaki derin bilgisinin en büyük delili, hiç kuşkusuz, ortaya koyduğu Risale-i Nur eserleridir. İşte bizleri Üstadın büyük bir Müceddit olduğu kanaatine sevk eden mühim sebeplerden birisi de, bu büyük ilmi vukufiyetidir. Bu düşüncemize itiraz edenler, önümüze daha derin bilgiye sahip olan bir alimi alternatif olarak sunmalıdırlar ki, bizlere de seçim için bir fırsatı doğmuş olsun. Evet seksen kitabı değil de, yüz seksen kitabı ezberlemiş olan bir Bediüzzaman daha var mıdır?

Beşinci delil: Bediüzzaman'ın müceddit silsilesindeki doğumu tarihi

Risale-i Nurda, Şamlı Hafız Tevfik Ağabeyin ilginç bir tespiti var:

"Hazret-i Mevlânâ 1193'te dünyaya gelmiş. Üstadım ise, Arabî 1293'te. Tam Mevlânâ Hâlid'in yüz senesi hitam bulduktan sonra dünyaya gelmiş.

Baştaki hadis-i şerifin "Her yüz sene başında dîni tecdid edecek bir müceddid gönderiyor" va'd-i İlâhisine binaen, Hazret-i Mevlânâ Hâlid, ekser ehl-i hakikatça, 1200 senesinin, yani on ikinci asrın müceddididir. Madem tam yüz sene sonra, aynen dört cihette tevafuk ederek Risale-i Nur eczaları aynı vazifeyi görmüş. Kanaat verir ki—nass-ı hadisle—Risale-i Nur tecdid-i din hususunda bir müceddid hükmündedir. Benim Üstadım daima diyor ki: "Ben bir neferim, fakat müşir hizmetini görüyorum. Yani kıymet bende değil. Belki Kur'ân-ı Hakîmin feyzinden tereşşuh eden Risale-i Nur eczaları bir müşiriyet-i mâneviye hizmetini görüyor." (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 315)

İfadeye göre 12. asrın müceddidi olan Hazret-i Mevlânâ Hâlidten tam yüz yıl sonra Bediüzzaman dünyaya gelmiş. Ve bu gün ittifakla 13. asrın müceddidi olarak kabul ediliyor Üstad. Üstadın yüz yıllık devri bittikten sonra ise yaklaşık kırk yıldan fazla bir süre geçmiştir. İşte bu süre içinde başka bir zat gözükmüyor. Yani Bediüzzaman son müceddittir. Müceddidlik silsilesinin son halkasıdır. Artık Risale-i Nurdan başka bir hizmet metodu ve ekolü gelmeyecektir. İşte bizler bu nedenle, Üstad Bediüzzaman'ın son müceddit, yani Ahir Zamanın büyük Müceddidi olduğuna inanıyoruz. Şayet Üstaddan sonra vazifeli bir şahıs gelse idi, bu şahıs bu gün açıkça gözükmeli idi. Hizmetine çoktan başlamış olmalı ve icraatını yerine getirmeli ve Deccal ve Süfyana karşı mücadele etmeli ve dinsizlik akımlarını yerle bir etmeli ve imanın ve İslam'ın tüm meselesini halledip ümmete bir istinat noktası olmalı idi. Bu gün için böyle bir durum gözükmüyor. Ne zaman ve zemin, ne de şartlar buna müsait değil gibi bir durum var. Zaten saydığımız vazifeler de Bediüzzaman ve talebeleri tarafından yerine getirilmiş. Üstelik Üstadın "**müşir hizmetini görüyorum**" demesi de doğrudan Büyük bir Mürşidi ve Müceddidi tanımlar. Maddi bir orduda en büyük makam müşiriyet makamıdır. Manevi alemde ise bunun karşılığı doğrudan Mürşidliktir. Öyle ise çok net ifade edebiliriz ki, Bediüzzaman Ahir Zamandaki en büyük Mürşit ve Müceddittir.

Altıncı Delil: Bediüzzaman'ın hem şerif hem de seyyid olması

Bediüzzaman'ın Seyyid olup olmadığı en çok tartışılan konulardan birisidir. Üstad ömrü boyu kendi nesebi özelliğini gizli ve perdeli tutmuştur. Aleni ve açık bir şekilde beyan etmemiştir. Bunun elbette ki çok hikmetleri vardır. Ancak yine de hususi olarak bazı talebelerine bu konuda fikir beyan ettiği de bilinen bir gerçektir. Üstad her ne kadar kendi nesebini gizlemiş olsa da, son yıllarda Sayın Ahmet Akgündüz Hocanın yaptığı bir araştırma ile Said Nursi'nin hem Seyyid, hem de Şerif olduğu nüfus kayıt belgeleri ile ispatlanmıştır. Bu konuda geniş bilgi için

["http://www.osmanlisahafi.com/Data/EditorFiles/Bediuzzaman_Soy_Agaci.pdf"](http://www.osmanlisahafi.com/Data/EditorFiles/Bediuzzaman_Soy_Agaci.pdf) adresine bakılabilir.

Yedinci delil: Said isminin Kuran'da açık bir şekilde ifade edilmesi

Hûd Sûresi, 105, 108. ayetleri mealleri:

"O gün insanlardan şakîler ve Saidler vardır." "Saidlere gelince, onlar da Cennette kalacaklardır."

Bediüzzaman'ın en meşhur ismi olan Said ismi, Kuran'da iki ayette geçmektedir. Bu ayetler Birinci Şuada Yirmi Altıncı Ayet tefsirinde ebced ve cifri düsturlara göre izah edilmiştir. Bu ayette şakilere, küfre ve ehl-i dalalete karşı mücadele eden Said'ler tebrik edilmekte ve Cennetle müjdelenmektedir. İşte bu Said'lerden birisi de Üstad Bediüzzaman'dır. Kuran, Said Nursi'nin o büyük mücadelesini belki de açık ve sarîh bir şekilde tebrik ediyor. Kuran'da böyle açık ve net bir şekilde beyan edilen Said; elbette ki, Ahir Zaman Müceddidi olan Said'dir..

Sekizinci delil: Said isminin hadislerde açıkça zikredilmesi

Ebu Davut geçen bir hadis-i şerifte, Peygamberimiz(asm), "Muhakkak, Said fitnelerden uzak kalandır, Said fitnelerden uzak kalandır, Said fitnelerden uzak kalan, bir belaya uğradığında sabreden kişidir" diyerek Bediüzzaman Hazretlerinin ismini sarîh bir şekilde beyan etmiştir.

Bu da kıyamete yakın zuhur edecek olan Said adındaki Mürşidin tanımına işaret eder. Hadisin arapça metninde Said olarak geçen isim tercümelerde hep Mesut olarak tanımlanmış ve bu mühim hakikat bir ölçüde perdelenmiştir. Tabi ki imtihan sırrı ile bu hususu farklı anlayanlar da olacaktır. Bu da son derece normal. Çünkü bu hadiste yine imtihan sırrına uygun olarak işaretler yapılmış. Unutulmasın imtihan sırrı inancın belki de en temel kurallarından birisidir.

Dokuzuncu delil: Kıyamet alametleri ile ilgili bir çok hadisin Ebu Said(ra) tarafından rivayet edilmesi.

İlginçtir, kıyamet alametleri ve ahir zamandaki son müceddidin yapacağı iş ve faaliyetlerle ilgili bir çok hadis, Ebu Said(ra) tarafından rivayet edilmiştir. Üstadın da bir isminin Said olması ilginç bir tevafuka işaret ediyor olabilir. Bu delil belki bazıları tarafından zayıf bir delil olarak addedilebilir. Ancak aşağıda sizlere sunacağımız hadis doğrudan Bediüzzaman'ın hayatına işaret ediyor. Ebu Said Hazretlerinin rivayet ettiği diğer hadisler de incelense bizim bu delilimize çok da itiraz olamayacağı kanaatini taşıyoruz.

İşte Müslüm ve Buhari'de geçen o mühim hadis: "Ebû Saîd el-Hudrî radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Deccâl ortaya çıkınca, mü'minlerden biri onun bulunduğu tarafa doğru gider. Deccâl'in silâhlı adamları onun önüne çıkarak:

- Nereye gitmek istiyorsun? diye sorarlar.

- Şu ortaya çıkan adamın yanına, der. Deccâlin adamları:

- Sen bizim Rabbimize inanmıyor musun? diye sorarlar. O da:

- Bizim Rabbimizin gizli bir yanı yok ki onu bırakıp başkasına inanalım, der. Deccâlin bazı adamları:

- Öldürün şunu, derler. Bir kısmı ise:

- İlahınız deccal, haberi olmadan bir kimseyi öldürmeyi yasaklamadı mı! derler ve o mü'mini deccâlin yanına götürürler. O mü'min deccâli görünce diğer mü'minlere:

- Ey mü'minler! Bu adam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kendisinden bahsettiği deccâldir, diye seslenir. O zaman deccâl adamlarına:

- Bunu iyice bir dövün, der. Onu dövmek üzere tutarlar. Deccâl tekrar, "Yakalayın şunu, yarın kafasını", der. Onun sırtını, karnını dayaktan geçirirler. Bu defa deccâl, "Bana iman etmiyor musun?" diye sorar. O mü'min:

- Sen yalancı Mesîh'sin, der.

Deccâlin emri üzerine onu testereyle baştan aşağı ikiye biçerler. Deccâl o zâtın ikiye bölünen cesedinin arasından yürüyüp geçtikten sonra ona:

- Ayağa kalk! der. O da doğrulup kalkar. Deccâl tekrar:

- Bana iman ediyor musun? diye sorar. O da:

- Senin hakkındaki kanaatim iyice pekişti, dedikten sonra halka dönerek, 'Ey insanlar! O benden sonra artık kimseyi öldürüp diriltemez', der. Deccâl onu kesmek için yakalar. Fakat Allah Teâlâ o mü'minin boynundan köprücük kemiğine kadar olan kısmı bakır haline dönüştürür; bu sebeple deccâl ona bir şey yapamaz. Bunun üzerine deccâl onun ellerinden ve ayaklarından tutup fırlatır. Halk onu cehenneme attığını zanneder. Halbuki o cennete atılmıştır."

Resûlullah sözünü şöyle tamamladı:

"İşte bu mü'min, âlemlerin Rabbine göre insanların en büyük şehididir."(Müslüm, Fiten 113)

Risale-i Nur eserlerinde yer alan deliller

Onuncu delil: Risale-i Nur eserlerinin bizzat kendisi Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna en büyük delildir.

Bediüzzaman'ın ortaya koyduğu en büyük eser hiç kuşkusuz Risale-i Nur külliyatıdır. Bilhassa 1923 sonrası Barla'ya sürgün edilmesi sonrası telif ettiği Sözler, Mektubat, Lemalar, Şualar gibi temel eserlerden müteşekkil Nur Külliyatı, tek başına Üstadın Müceddit olduğunun mühim delillerinden birisidir. Zira şimdiye dek böyle bir eser yazılamamıştır. Öyle ki, Risale-i Nurlar İslam'ın aleyhinde bin senden beri biriken bütün menfi meselelere çözüm getirmiş bir eserdir. Zamanındaki tüm dinsizlik akımlarına karşı büyük bir iman ve Kuran mücadelesi vermiş ve küfrün istinat temellerini yerle bir etmiştir. Dinsizlik cereyanlarından olan Deccal ve Süfyanın etkilerini yok etmeyi başarmıştır. Böylece Bediüzzaman, Kuranın bu asırdaki en mühim tefsiri olan Risale-i Nurlarla yıkılmaz bir imani set tesis etmeyi başarmış bir İslam alimidir. İşte Risale-i Nur külliyatı Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna en büyük delillerden birisidir. Eğer bu gün Üstattan daha ileri bir seviyede olduğunu iddia edebilecek birisi var ise; o kişinin Risale-i Nurlardan daha kıymetli bir eseri gözümüzün önüne koyması gerekir ki, bizler için bir tercih imkanı doğsun.

On birinci delil: Risale-i Nurda yer alan Onuncu Söz, On altıncı Söz, Yirmi Altıncı Söz gibi bölümler

Risale-i Nurların içinde yer alan bazı bölümler şimdiye dek halledilemeyen bir çok mevzuyu ihtiva eder. Mesela Haşir Risalesi. Şimdiye dek böyle bir eser vücuda getirilememiş. Benzer tarzda Yirmi Altıncı Söz, On Altıncı söz, Otuzuncu Lema ve diğer bir çok bölüm gerçekten harika eserlerdir. Bu gün bile bu eserlerin bir benzerini yazabilmek mümkün değildir. Üstad, Nur Külliyatında yüz adet keşfiyat bulunduğunu, yani önceden halledilememiş yüz mühim konunun ilk defa Risalelerde vuzuha kavuşturulduğunu ifade etmektedir. İşte bu hal ancak büyük bir Müceddidin yapabileceği bir haldir.

On üçüncü delil: Birinci Şua

Şuaların ilk eseri olan Birinci Şua Risale-i Nurların ve Üstad Bediüzzaman'ın manevi mahiyetini açıklayan, cifri ve ebced ile tefsir edilmiş bazı ayetleri ihtiva eden çok mühim bir eserdir. Böyle bir eser, şimdiye dek görülmemiştir. Kuran otuz üç ayeti ile Risale-i Nurlara ve Bedizzaman'ın yapacağı mühim Kuran ve İman hizmetine işaret etmektedir. Elbette ki Kuran, otuz üç ayet ile Ahir Zaman Müceddidinin hizmet sıfatlarını bu eserde beyan etmiştir.

On dördüncü delil: Beşinci Şua

Beşinci Şua da ayrı bir öneme sahip bir eserdir. Orada kıyamet alametleri ile ilgili hadisler yoruma tabi tutulmuştur. Bu eserin aslı 1907 yılında Üstad İstanbul'da iken yazılmıştır. Haber verdiği tüm hadiseler doğru çıkmıştır. Zaten bu eser bize 1900 yılından sonra, yani hicri 13. asrın sonu ve 14. asrın bidayetinde kıyamet şartlarının başladığını haber vermektedir. Kıyamet şartlarının başlaması ise Deccal ve Süfyan gibi dinsizlik akımlarının zuhur etmesi anlamına gelir. Bu ise iman cephesinde mücadele edecek mehdinin de zuhur etmesi zaruretini ortaya koyar. İşte Beşinci Şua doğrudan Bediüzzaman'ın Müceddit olduğunun belki de en net ve açık bir delildir.

On beşinci delil: Sekizinci Şua, On sekizinci Lema, Sekizinci Lema

Bu eserlerde Hz. Ali (ra), Abdülkadir-i Geylani Hazretleri ve İmam Rabbani gibi manevi alemin şahlarının Bediüzzaman ve Risale-i Nura işaretleri izah edilmektedir. Bu işaretler bazen imtihan perdesini yırtacak şekilde sarıh ve açık bir şekilde yapılmıştır. Gerek Hz. Ali, gerekse Gavs-ı Azam Üstadın isminden açıkça bahsetmiş ve Risale-i Nurları tasrih derecesinde takdir etmişlerdir. Bediüzzaman'ın yapacağı mühim iman ve Kuran hizmetine dikkat çekerek, çok zor ve sıkıntılı bir zamanda ona manen yardım edeceklerini beyan etmişlerdir. Bu da, Üstad Said Nursi'nin Mücedditi olduğunun açık bir delilidir. Çünkü manevi ktutuların ve şahların böylesine desteğine mazhar olmuş bir başka alim yok, 1400 yıllık İslam tarihinde.

İşte Birinci Şua, Beşinci Şua ile birlikte mezkur başlıkta sayılan eserlerdeki işaretler tümünden göz önüne alınırsa bu işaretlerin sayısı neredeyse yüze yaklaşır. Bu işaretlerin belki bazıları zayıf sayılsa da, hepsini birden nazara aldığınızda Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna dair çok büyük bir delil ortaya çıkar. Bu delillerin hepsini birden reddetmenin ise hakikate karşı bir inat hükmüne geçme ihtimali büyüktür. Mezkur işaretler kabul edilmese dahi, çünkü imtihan sırrı var, en azından bu kadar işarete saygı duymak, ilişmemek lazım gelir diye düşünüyoruz.

Risale-i Nurda geçen zaman ve mekan delilleri

On altıncı delil: Risale-i Nur Kuranın son ordusudur

*“Aynen öyle de, ehl-i imana hücum eden ehl-i dalâlet, bu asır cemaat zamanı olduğu cihetle, cemiyet ve komitecilik mayesiyle bir şahs-ı mânevî ve bir ruh-u habîs olmuş, Müslüman âlemindeki vicdan-ı umumî ve kalb-i küllîyi bozuyor. Ve avâmın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve hayat-ı imaniyeyi yaşatan, an'aneyle gelen hissiyat-ı mütevâriseyi yandırıyor. Herbir Müslüman tek başıyla bu dehşetli yangından kurtulmaya meyasûne çabalarken, Risale-i Nur (Risaletü'n-Nur) Hızır gibi imdada yetişti. **Kâinatı ihata eden son ordusunu** (Kâinatı dağıtamayan bir kuvvet o orduyu bozamaz.) gösterip ve ondan mukavemetsûz maddî, mânevî imdat getirmek hizmetinde harika bir emirber neferi olarak “Âyetü'l-Kübrâ risalesini” İmam-ı Ali (r.a.) keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 52)*

Mezkur ifadede geçen “Risale-i Nur Kuran'ın, **Kâinatı ihata eden son ordusu**” tabiri son hizmet metodunu ve o hizmet metodunun son temsilcisi olan ve son müceddit hükümde kabul edilen Said Nursi'nin “Son Müceddit” olduğunun en net ve açık ifadesidir. Bu gün gelinen noktada bu çok açık bir şekilde görülmektedir. Zira Risale-i Nurdan sonra yeni bir hizmet metodu gelmemiştir. Üstadın yüz yıllık zaman diliminden itibaren 40 küsur yıl geçtiği halde ne bir yeni müceddit, ne de başka vazifeli bir şahıs gözüküyor. Zaten zaman ve zemin de buna müsait değil.

On yedinci delil: Hicri 1384(Miladi:1965) yılı Mehdinin yılıdır

“Eğer şeddeli ۞ dahi şeddeli lâm'lar gibi bir sayılsa, o vakit bin iki yüz seksen dört (1284) eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un “doksan üç (93)” muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resâili'n-Nur şakirtleri yerinde Mevlânâ Hâlid'in (k.s.) şakirtleri o bulut zulûmatını dağıttıklarından, bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatıra geldi ki, eğer şeddeli lâm'lar ve ۞ ikişer sayılsa, bundan bir asır sonra zulûmatı dağıtacak zâtlar ise, Hazret-i Mehdinin şakirtleri olabilir. Her ne ise... Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 132)”

İfadede geçen “bundan bir asır sonra zulûmatı dağıtacak zâtlar ise, Hazret-i Mehdinin şakirtleri olabilir” cümlesinde bir asır sonraki tarih ise, hicri olarak 1384, miladi olarak 1965 yıllarına tekabül etmektedir. Bu tarihler Rumi olur ise birkaç yıl fark edebilir. Her iki durumda da 1384 yıllarında Hazret-i Mehdinin şakirtleri büyük bir mücadele örneği sergileyerek zulûmatı dağıtacaklardır. İfadede göre demek ki bu tarihte Hazret-i Mehdi kesin olarak zuhur etmiş olacak ve talebeleri de büyük hizmetler yapacaklardır. İşte bu zat Bediüzzaman'dır. Çünkü o tarihlerde 27 Mayıs darbesini boşa çıkaran, 1950 sonrası milletin tekrar bir hürriyet nefesi almasına vesile olan ve öldü bitti denilen Demokratları iktidara taşıyan Nur Talebeleri, yani Mehdinin şakirtleri olmuştur. Mezkur ifadeye göre demek ki Bediüzzaman Mehdidir ve Risale-i Nurun şahsı manevisi de Mehdiyet vazifesi görmeye devam etmektedir.

On sekizinci delil: 1354 yılında Risale-i Nur dalaletinin narını söndürür

“Üçüncüsü: Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahu Anh, bu fıkrada بِ النَّارِ أُخْمِدَتْ cümlesiyle diyor ki: 1354'te Siracü'n-Nur (yani, Risale-i Nur'un nuru) ile dalâletinin tecavüz eden nârı inşaallah sönecek. Yani, fitne-i diniye ateşini ya tahribattan vazgeçirecek veya ileri tecavüzatını kırarak. Hem de نَا أَعْطَيْنَا نİN sırrı kısmen tahakkuk etmiş. Çünkü, süfyaniyetin dört rüknünden en kuvvetlisi ve dehşetlisi bütün bütün çekildi. Kabir altında azap çekiyor. Ve en büyüğü dahi alâkası bilfiil çekilmiş, Mason komitesinin mahkûmu ve âleti olup azabıyla meşguldür. Yalnız onun gölgesi hükmediyor. İleri tecavüz etmemekle beraber

kısmen geriliyor. Bâkî kalan iki şahıs ise ellerinden gelse tamire çalışacaklar.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 149)”

Bu ifade de 1354 (1935) yılında Risale-i Nurun, Süfyanın dalalet ateşini söndüreceğini beyan ediyor. Bu ifade çok açık ve net bir şekilde Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna işaret eder. Çünkü bu cümlede geçen tarih 1935 yılına tekabül etmektedir. Bu yıl ise Üstadın Eskişehir Mahkemesinde istibdat ve baskı rejimine karşı kazandığı çok büyük bir zaferin tarihidir. O mahkemede idamdan yargılanan Bediüzzaman, hiç bir talebesinin burnunu dahi kanatmadan bu dehşetli halden kurtulmayı başarmıştır. Bu büyük bir İnyet-i İlahiyedir ve Üstadın Müceddit olduğuna çok net bir delildir.

On dokuzuncu delil: Mehdi Süfyanın rejimini iptal edecek

“Hazret-i Mehdi'nin cemiyet-i nuraniyesi, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihyâ edecek, yani âlem-i İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şeriat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hazret-i Mehdi cemiyetinin mucizekâr mânevî kılıcıyla öldürülecek ve dağıtılacak.”

29. Mektubda geçen bu ifade on sekizinci delili teyit etmektedir. Yorumsuz nazarlara sunuyoruz.

Yirminci delil: Mehdi zamanı başladı

“Âhir fıkrasında, Muhbir-i Sâdıkın haber verdiği “Mânevî fütuhât yapmak ve zulûmatı dağıtmak zaman ve zemini hemen hemen gelmiş” diye fıkrasına, bütün ruh u canımızla rahmet-i İlahiyeden niyaz ve temenni ediyoruz. Fakat biz Risaletü'n-Nur şakirtleri ise, vazifemiz hizmettir; vazife-i İlahiyeye karışmamak ve hizmetimizi onun vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber, kemiyete değil, keyfiyete bakmak, hem çoktan beri sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle hayat-ı uhreviyeye tercih ettirmeye sevk eden dehşetli esbap altında Risaletü'n-Nur'un şimdiye kadar fütuhâtı ve zındıkların ve dalâletlerin savletlerinin kırılması ve yüz binler biçarelerin imanlarını kurtarması ve herbiri yüze mukabil binler hakikî mü'min talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ispat etmiş ve ediyor, inşaallah daha edecek. Ve öyle kökleşmiş ki, inşaallah hiçbir kuvvet Anadolu'nun sinesinden onu çıkaramaz. Tâ âhir zamanda, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdi ve şakirtleri Cenâb-ı Hakkın izniyle gelir, o daireyi genişlendirir ve o tohumlar sümbüllendir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 244)

Mezkur ifadede yer alan, **“Muhbir-i Sâdıkın ihbarını aynen tasdik etmiş ve vukuat ispat etmiş ve ediyor, inşaallah daha edecek”** tabiri doğrudan Son Müceddide işaret eder. Risale-i Nur şakirtlerinin tecdid-i din vazifesi gördüğünü beyan eder. Yakın tarihimizdeki yüz yılı aşkın bir süredir de bu hakikat Risale-i Nurun paha biçilmez hizmeti ile tasdik edilmiş ve edilmektedir de.

Yirmi birinci, yirmi ikinci ve yirmi üçüncü deliller: Ahrizaman fitnessi zuhur etti

“, aynen öyle de, Risale-i Nur'a verilen ehemmiyet dahi, zamanın ehemmiyetinden, hem bu asrın şeriat-ı Muhammediyeye (a.s.m.) ve şeâir-i Ahmediyeye (a.s.m.) ettiği tahribatın dehşetinden, hem bu âhizamanın fitnessinden eski zamandan beri bütün ümmet istiâze etmesi cihetinden, hem o fitnelerin savletinden mü'minlerin imanlarını kurtarması noktasından, Risale-i Nur öyle bir ehemmiyet kesb etmiş ki; Kur'ân ona kuvvetli işaretle iltifat etmiş. Ve Hazret-i İmam-ı Ali (r.a.) üç kerametle ona beşaret vermiş. Ve Gavs-ı Âzam (r.a.) kerametkârâne ondan haber verip tercümanını teşci etmiş.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 165)”

İfadede geçen **“âhizamanın fitnessinden”** tabirinden artık bu fitnenin zuhur ettiğine ve bu zamanda vazife görecek olan Mehdi ve Deccal ve Süfyanın sahada olduğuna işaret edilmekte.

“Hem madem Şah-ı Velayet ünvanını alarak harika kerametleri göstermiştir. Hem madem âhizamanda gelen hadiselerle karşı Kur'ân ve Âl-i Beyt cihetinde herkesten ziyade alâkadardır.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 188)”

Burada da yine ahirzamanın hadsilerinin zuhura geldiği ifade ediliyor.

“İlm-i cifirle mânâsı: “Yâ Said! Âhirzamanın fitnelere yetişip düştüğün zaman, benim dua ve himmetimi kendine vesile ve şefaathçi yap. İnşallah, senin herşeyinde ve her işinde uzun bir zamanda, yani tufûliyet zamanından, tâ ihtiyarlığın vaktinde işkenceli esaretine kadar, yani bin iki yüz doksan dörtten, tâ bin üç yüz kırk beş, belki altmış dörde, daha ziyade bir zamana kadar Allah'ın izniyle ve kuvvetiyle senin imdadına yetişeceğim.”(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 235)

“Yâ Said! Âhirzamanın fitnelere yetişip” tabiri doğrudan artık kıyamet şartlarının başladığına ve fitnelerin zuhur ettiğine, Deccal ve Süfyan gibi küfür ve dalalet akımlarının ehl-i imana ve inançlara hücum ettiğine ve bunlara karşı Kuran nuru ile mukabele edecek Said adında bir zatın vazifeli olduğuna işaret ediliyor. Bu da doğrudan Son Müceddidi tanımlamakta. Gerçekten de bu son asırda küfre ve zulme karşı Risale-i Nurdan daha ileri bir eser ve Bediüzzaman'dan daha önde bir mücahit gözüküyor. Şayet birileri var olduğunu iddia edecek olur ise bizim de bilmek hakkımızdır. Kim o kişi?

Yirmi dördüncü delil:1400 yıl sonra Ahir zaman şartları yaşanacak

“İşte bu hakikati bilmeyen insafsız insanlar derler ki: “Âhiretin tafsilâtını ders alan müteyakkız kalbli, keskin nazarlı olan Sahabelerin fikirleri, niçin bin sene hakikatten uzak olarak fikirleri düşmüş gibi, istikbal-i dünyevîde bin dört yüz sene sonra gelecek bir hakikati asırlarında karib zannetmişler?” (Sözler, s. 480)

Bu ifadede de 1400 yıl sonra ahir zaman şartlarının yaşanacağı ifade ediliyor. Bu da yine 13. asrın sonu ile 14. asrın başında kıyamet alametlerinin en büyükleri olan Mehdi ve Deccal gibi kıyametin büyük alametlerinin zuhur edeceğine işaret ediyor. İşte bu yıllarda hizmet meydanına atılan Bediüzzaman Son Müceddidi temsil etmektedir.

Yirmi beşinci ve yirmi altıncı deliller: Doğudan çıkan Nur

BEŞİNCİ SEBEP: Çok zaman evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki: O zât, eski velîlerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaati gelmiş ki, “Şark tarafından bir nur zuhur edecek, bid'alar zulümâtını dağıtacak.” Ben böyle bir nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle kudsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık ki, bu hizmetimizle o nuranî zâtlara zemin ihzar ediyoruz.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 315)

İşte Şark tarafından zuhur edecek nur Mehдинin nurudur. Mehдинin Nuru ise Risale-i Nurdur. Bu hükmü teyit eden diğer bir ifade ise şöyle:

“Âyetü'l-Kübrâ'nın üçüncü menzilin başında, Ahmed-i Fârûkî Risale-i Nur hakkında demiş ki: “Mütekellimînden biri gelecek, bütün hakaik-i imaniyeyi kemâl-i vuzuh ile beyan ve ispat edecek.” Zaman ispat etti ki, o adam, adam değil, belki Risale-i Nur'dur. Ehl-i keşif, Risale-i Nur'u ehemmiyetsiz olan tercümanı suretinde keşiflerinde müşahede etmişler, “bir adam” demişler.(Kastamonu Lahikası, s.26)”

İmam-ı Rabbani Hazretleri ise doğrudan Üstad Bediüzzaman'dan ve Risale-i Nurdan haber veriyor. Ve onların hizmetlerinden sitayişle bahsediyor. Bu ise ancak Mühim bir Mürşid ve Müceddidin hizmeti olabilir.

Nur talebelerinin Müceddit inancı ile ilgili görüşleri

Yirmi yedinci delil: Nur talebelerinin Üstadın Son Müceddit olduğuna inanmaları

“Evvelâ: Nurun ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi, çocukların namına benden sordu ki: “Nurun hâlis ve ehemmiyetli bir kısım şakirtleri, pek musırrâne olarak, âhir zamanda gelen Âl-i Beytin büyük bir mürşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin

halde onlar ısrar ediyorlar. Sen de bu kadar musırrâne onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î bir hüccet var ve sen de bir hikmet ve hakikate binaen onlara muvafakat etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, herhalde hallini istiyoruz.”

Bu ifadeye göre yakın talebeleri daha Eskişehir Mahkemesi sonrasında Üstadın Mehdi olduğuna inanmışlar. Bediüzzaman her ne kadar talebelerinin bu inançlarını tadil etmeye çalışsa da her zaman bu talebeler daha ileri giderek Ahir Zaman Mehdisinin Üstad Bediüzzaman olduğuna tüm kalpleri ile inanmaya devam etmişler. Bu ise Üstadın Mehdi olduğunun reddedilemez bir istinat noktasıdır. Bilhassa Ahmet Feyzi Kul Ağabeyin yazmış olduğu Mâidet-ül Kur'an ve Hazinet-ül Bürhan eseri Üstad Bediüzzaman'ın Mehdi olduğunu ispatlayan en önemli eserlerden sadece birisidir.

Yirmi sekizinci delil: Son Müceddit felaket ve helaket asrında gelir

29. Mektuptan mühim bir bölüm:

“Madem âdeti öyle cereyan ediyor. Âhırzamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zat da ehl-i beyt-i Nebevîden olacaktır. Cenâb-ı Hak bir dakika zarfında beyne's-semâ ve'l-arz âlemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder. Ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kadîr-i Zülcelâl, Mehdi ile de âlem-i İslâmın zulûmatını dağıtabilir. Ve vaad etmiştir; vaadini elbette yapacaktır. (29. Mektub)”

29 Mektupta geçen “**Âhırzamanın en büyük fesadı zamanında**” tabirini izah eden diğer bir bilgi:

“Ey felâket, helâket asrının adamı, senin de reyin var. Fikrini beyan et.”

Ayakta durup dedim:

“Sorun, cevap vereyim.” (Tarihçe-i Hayat, s. 162)

Bu iki ifade de birbirini tefsir eden bir ifadedir. Nur talebelerini Üstadın Müceddit olduğuna sevk eden en mühim ifadelerden birisidir bu ifadeler.

Yirmi Dokuzuncu Delil: Bediüzzaman ve Risale-i Nur Ferdiyet makamına mazhardır.

“Fâş etmek hatırıma gelmeyen bir sırrı, fâş etmeye mecbur oldum. Şöyle ki:

Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsi ve o şahs-ı mânevîyi temsil eden has şakirtlerinin şahs-ı mânevîsi “Ferid” makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin kutbu, belki ekseriyet-i mutlakayla Hicaz'da bulunan kutb-u âzamin tasarrufundan hariç olduğu ve onun hükmü altına girmeye mecbur değil. Her zamanda bulunan iki imam gibi, onu yani kutb-u âzama tanımaya mecbur olmuyor. Ben, eskide, Risale-i Nur'un şahs-ı mânevîsini, o imamlardan birisini zannediyordum. Şimdi anlıyorum ki, Gavs-ı Âzam'da, kutbiyet ve gavsiyetle beraber, “Ferdiet” dahi bulunduğundan, âhırzamandaki, şakirtlerinin bağlandığı Risaletü'n-Nur, o Ferdiyet makamının mazhardır.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 273)”

İşte burada geçen “**âhırzamandaki, şakirtlerinin bağlandığı Risaletü'n-Nur,**” ifadesi Nur talebelerinin Üstadın

Müceddit olduğuna olan inançlarında en büyük bir delildir. Zira ferdiyet makamı doğrudan Müceddit makamını tanımlar. Son Müceddidin doğrudan Kuran'a bağlanacağını ve neşrettiği eserlerin Kuranın malı olduğunu beyan eder. Bu ise Bediüzzaman Hazretlerine verilen büyük bir nimettir.

Otuzuncu delil: Bediüzzaman Hazretlerinin neşrettiği Risale-i Nur, Kuran'ın malıdır.

"ÜÇÜNCÜ SEBEP: Sözler hakkında, tevazu suretinde demiyorum; belki bir hakikati beyan etmek için derim ki:

Sözlerdeki hakaik ve kemâlât benim değil, Kur'ân'ındır ve Kur'ân'dan tereşşuh etmiştir. Hattâ Onuncu Söz, yüzer âyât-ı Kur'âniyeden süzölmüş bazı katarattır. Sair risaleler dahi umumen öyledir.

Madem ben öyle biliyorum. Ve madem ben fâniyim, gideceğim. Elbette bâki olacak birşey ve bir eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalâlet ve tuğyan, işlerine gelmeyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir. Elbette, semâ-yı Kur'ân'ın yıldızlarıyla bağlanan risaleler, benim gibi çok itirazâta ve tenkidâta medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direk ile bağlanmamalı.(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 313)"

İşte bu durum da Nur Talebelerinin Bediüzzaman'ın Mühim bir Müceddit olduğu inancına destek veren diğer bir ifadedir. Zira asr-ı sadetten bu yana böyle bir eser zuhur etmemiş. Risale-i Nur ise doğrudan Kuran'a intisap ederek bu asırda bir nevi asr-ı saadet modelini insanlığa takdim etmiştir. Adeta İslamın hizmet halkası böylece birbirine kavuşmuş ver Allah nurunu Risale-i Nur ile tamamlamıştır.

Küfür ve dalaletin zulmet aynasında görülen deliller

Bu noktaya kadar hep müspet delilleri saymaya çalıştık. Fakat bir de işin menfi yönü, yani menfi delilleri var. Çünkü Ahir zamandaki son Müceddit, Deccal ve Süfyan diye tanımlanan dinsizlik cereyanlarına karşı mücadele edecektir. Bu konuda da yine bir çok delil olmasına rağmen biz iki adedini nazarlara sunmakla kifayet ediyoruz.

Otuz birinci delil: Alem-i insaniyette Deccal gibi dinsizlik akımlarının zuhur etmesi

"Rivayette var ki, "Deccalın mühim kuvveti Yahudidir. Yahudiler severek tâbi olurlar."2

Allahu a'lem, diyebiliriz ki, bu rivayetin bir parça te'vili Rusya'da çıkmış. Çünkü, her hükûmetin zulmünü gören Yahudiler, Almanya memleketinde kesretle toplanıp intikamlarını almak için, komünist komitesinin tesisinde mühim bir rol ile Yahudi milletinden olan Troçki namında dehşetli bir adamı, Rusya'nın Başkumandanlığına ve terbiyegerdeleri olan meşhur Lenin'den sonra Rus hükûmetinin başına geçirecek Rusya'nın başını patlatıp bin senelik mahsulâtını yaktırdılar. Büyük Deccalın komitesini ve bir kısım icraatını gösterdiler. Ve sair hükûmetlerde dahi ehemmiyetli sarsıntılar verip karıştırdılar.(Beşinci Şua, On dördüncü Mesele)"

İşte bu ifade de tabiatçılık, tesadüfçülük ve materyalizm gibi felsefi akımlardan güç alarak ortaya çıkan dinsizlik akımı olan komünizm ve sosyalizm cereyanlarının Büyük Deccal olduğu ifade etmekte. Darwinizm gibi fen kisvesi giymiş dinsizlik akımlarının da yine bu devride çıktığı göz önüne alınır ise, bu dinsizlik akımların karşı mücadele edecek olan Müceddidin de zuhur etmiş olacağı akıl ve mantık gereğidir. Bu konuda bir çok rivayetin de olması akılla nakilin tam bir ittifak halinde olduğunu gösterir. Yani komünizm bütün küfür yolları kullanarak imana saldırır iken, Risale-i Nur neşrettiği iman ve Kuran hakikatleri ile bu azgın fikir ordusuna karşı yıkılmaz bir set olmuş ve bu gün bu dinsizlik akımlarının

tesirini kaybetmesinde en mühim rolü üstlenmiştir.

Otuz ikinci delil: İslam aleminde Süfyan denilen münafıklık hareketinin tahribata başlaması

Âhırzamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek, şeriat-ı İslâmiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı, Âl-i Beyt-i Nebevînin silsile-i nurânîsine bağlanan ehl-i velâyet ve ehl-i kemâlin başına geçecek, Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nurânî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır.(15. Mektub)"

Ükemizdeki Tek Parti İdaresi ve onun kurucu reislerinin Süfyanîyet görevi gördüklerini artık bilmeyen yok gibidir. Bilhassa 1925 sonrası ortaya konan büyük zulüm ve baskılar, ülkemizde İslamiyet namına ne varsa yıkılmaya çalışılması, hilafetin kaldırılması, ezanın susturulması çok açık delillerdir. İşte bu cereyana karşı mücadele eden ise "**Âl-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zât-ı nurânî**" olacaktır. Bu zatın ise Üstad Bediüzzaman olduğu tarihin şahadeti ile sabittir. Bu hakikate karşı kayıtsız kalmak Bediüzzaman'ın Tek Parti idaresinin çok ağır baskı ve zulümlerine karşı o yirmi yedi yıllık mücadelesine karşı bir saygısızlık, bir inat anlamına gelir ki; cidden bu durumdan çekinmek lazım.

Otuz üçüncü delil: Sosyal hadiselerin aynasında görülen delil

Mehdi ile ilgili mühim bir hadis:

"2.19— Tabarani, Kebir isimli eserinde, Ebu Naim ise Ali Hilal'dan tahrir ettiler. Resulüllah (s.a.v.) Hz. Fatma'ya şöyle buyurdu: Beni Hak ile baas eden Allah'a yemin ederim ki, şu ümmetin Mehdi'si Hasan ve Hüseyin'dendir. Dünya hercümerc içinde kaldığında, fitneler zuhur ettiğinde, yollar kesildiğinde, bazıları bazısına hücum ettiğinde, büyük küçüğe merhamet etmediği, büyük büyüğe vakarlı davranmadığında; Allah, bu sırada, onlardan adavetin kökünü kazıyarak dalalet kalelerini feth edecek ve evvelce Benin ayakta tuttuğum gibi, ahir zamanda, dini ayakta tutacak, önceden zulümle dolu olan dünyayı adaletle dolduracak birini gönderecektir."

Mezkur Hadis-i Şerife göre Mehdi ümmetin toptan fesada gittiği, ağır ve dayanılmaz sıkıntıların zuhur ettiği, felaket ve helaket asrında ortaya çıkacaktır. Sosyal ve içtimai açıdan bu zamanın 1900 yılları başı olduğu açıkça görülür. Zira o zamanda Hilafet merkezi olan Osmanlı yıkıldı, devlete dinsizlik manasındaki laiklik hakim oldu, ezan susturuldu, Kuran yasaklandı, tüm dinsizlik akımları yol bulup Müslümanların evlerine kadar girdi. Kuzeyden kızıl bir dinsizlik cereyanı olan komünizm tüm dünyayı sarstı, Darwinizm gibi fen kisvesi giymiş bir ateist cereyan da bir çok insanın inancını kaybetmesine vesile oldu. İşte böyle dehşetli bir zamanda Bediüzzaman, Kuranın son nuru olan Risale-i Nurları neşrederek tüm bu dahili ve harici cereyanlara karşı meydan okudu. Ve Allah'ın izni ile bu gün gelinen noktada dinsizlik cereyanlarının etkisini yok ederek küfrün belini kırdı. Bu gün ise dünya gün geçtikçe inanç ve İslama, barışa ve huzura doğru gitmektedir. Bizdeki Süfyanizm, dünyadaki komünizm ve Darwinizm, fikir planında, etkisini tamamen yitirmiş durumda. İşte bunda Ahir Zaman Müceddidi olan Bediüzzaman'ın ve neşrettiği Kuran nuru olan Risale-i Nurun çok büyük emeği vardır. Bu hizmetlerde en önde gözüken yine Üstad ve Nurlardır.

Netice-i kelam:

İşte yazının başlangıcında, "Bediüzzaman'ın Müceddit olduğuna deliller nedir?" diye sorduğumuz suallerin cevapları böylece verilmiş oluyor. Biz burada 33 adet delil beyan ettik. Aslında Üstadın hayatı, Risale-i Nurda geçen bir çok tabir, Hadisler ve diğer evliyanın haberleri detaylı bir şekilde incelenmiş olsa bu sayı hiç kuşkusuz yüzü geçer. Biz sadece en öncelikli olan ve bir çok kişi tarafından bilinen bazılarını işaret ettik. Birinci Şuada geçen ayetlerin sayısından iktibasla 33 adet delil zikrettik. Elbette ki bu deliller yine bir görüş, düşünce ve inançtır. Deliller ne kadar güçlü de olsa bazı insanlar

bu delilleri kabul etmeyebilirler. Bu da imtihan sırrı gereğince son derece normaldir. Bizim buradaki tavsiyemiz, şayet bu yazdıklarımıza itiraz vuku bulur ise; itiraz eden ehl-i fikrin, insanlık ve İslam için en dehşetli bir zaman olan geçtiğimiz son yüzyılda kim çıkıp da İslam ve iman adına en önemli hizmeti yapmış onu bize bildirmeleridir. Ki, bizlerin de böylece bir kıyas yapma imkanı doğsun. Bunu istemek de hakkımız olsa gerek.

Zira hayali beklentiler yerine hakikatin nurunda aydınlanmak her zaman tercih edilecek bir durumdur.